

COCA CORALIA DRĂGAN

Eminescu este veșnic

Eminescu este veșnic,
Este-a neamului său zestre;
Este-n luna ce răsare
Dar și-n soarele ce arde.

El respiră-n codrul verde,
Iar la margine de lac
Se așează să-l privească
Și-l inspiră că-i smarald.

Teii din ograda casei
Sau din Copoul de la Iași
Își pleac-ades ramurile triste
Când nu-ți mai aud ai tăi pași.

Și nici chiar plopii fără de număr
Nu au uitat de-ndrăgostit,
Ei așteaptă-n zile umbră
Să îi numeri negreșit.

Eminescu-i pietate,
Trez în codrul cel vrăjit;
El ne ține sus cultura,
E al neamului veșmânt.

Luceafăr ce arde printre noi
Cu minunatele-i comori,
Răzbind asupra vremii
Cu eternele-i valori.

În graiul dulce de român
Poporul său și l-a doinit,
Dovadă stând pe „galbenele file”
Patriotismul său măreț, din fire.

Salutul său „Sus națiunea”
Întâmpina pe-orice român,
Purtând în suflet rațiunea
De-a fi în țara lui stăpân.

Și-a fost un Eminescu care
S-a zbuțuit în țara lui
Și a rămas etern și mare,
Nu-i altul pe măsura D.lui!

Ilustrație de Ligia Macovei

Te cheamă

Te cheamă șoapta
dintr-un adânc de fire
și nu știu de mi-e bine
când ard de-a fi cu tine.

Te cheamă inima
din nașterea iubirii;
tu-i dăruiești doar lacrima
lipsind-o de a ta-ntâlnire.

Te cheam-un trup
din care curge sânge;
voit sau nu, tu l-ai rănit
și-acum, pe valul vieții plânge.

Te cheamă o mână-ntinsă
peste tărâm și zare
și-i arsă și e ninsă
de-atâta așteptare.

Mă-ntreabă gândul

Mă-ntreabă adesea gândul
-Te voi mai revedea ?
Eu îi răspund, să-mi lase pasărea în zbor
Vestirea că și ție-ți este dor.

Prin umbrele pădurii
Chipul aș vrea să îți ghicesc
Și-n armonii celeste
Să-ncerc să te găsec.

Doar vântul care-adie
Prin pletele-mi pustii
Îmi poate duce gândul
La tine, să revii.

Și râul care curge
Domol, către aval
Îmi poate duce dorul
Stăpân pe sufletul vasal.

Sau poate luna care s-a ivit
Să-mi lumineze calea,
Să pot să te-ntâlnesc
De-ai fi chiar la zenit.

Șoptesc și soarelui ce arde
Ca raza lui să se strecoare
Printre hățșurile vieții mele,
Poate și tu te afli printre ele.

Ilustrație de Ligia Macovei